

Sygnatura akt IV U 118/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 18 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2019 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania J. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 15 lutego 2019 r. , (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od powoda J. O. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Powód J. O. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 15 lutego 2019 roku odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 9 lipca 2018 roku. W uzasadnieniu wskazał, iż na skutek wypadku doznał urazu powodującego ograniczenie zgięcia podudzia i ból podczas wykonywania pracy zawodowej.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji oraz wskazano, iż na podstawie badania lekarskiego ubezpieczonego przeprowadzonego przez Komisję Lekarską ZUS nie stwierdzono u powoda uszczerbku na zdrowiu.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód J. O. uległ wypadkowi przy pracy w dniu 9 lipca 2018r. doznając naderwania głowy przyśrodkowej mięśnia trójgłowego podudzia prawego. Uraz nie pozostawił uszczerbku na zdrowiu powoda- nie pozostawił zaburzeń czynnościowych kończyny dolnej prawej ani zniekształcenia stopy, które można by odnieść do przebytego naderwania mięśnia trójgłowego podudzia kończyny dolnej prawej, brak jest zaników mięśniowych, czy zaburzeń ruchomości biernej stawu skokowego prawego.

Dowód: akta ZUS i dokumentacja medyczna(w załączeniu)

opinia biegłego sądowego chirurga k.14

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy(art.11 ust.2). Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. (art.11 ust.3)

Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że zdarzenie z dnia 9 lipca 2018 roku stanowiło wypadek przy pracy według definicji wskazanej w art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy. Spornym pozostawało czy i w jakim zakresie wypadek ów spowodował uszczerbek na zdrowiu powoda w rozumieniu wyżej wskazanych przepisów. Postępowanie dowodowe wykazało, iż powód uszczerbku na zdrowiu nie doznał. Nie było zatem podstaw do stosowania powołanej przez powoda poz. 160 w/w rozporządzenia.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia uszczerbku na zdrowiu wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. W wydanej w sprawie opinii biegły stwierdził, że wypadek nie pozostawił u powoda uszczerbku na zdrowiu i stanowisko to uzasadnił. W ocenie Sądu, wydana w sprawie opinia biegłego sądowego jest rzetelna, oparta na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy oraz badaniu ubezpieczonej i Sąd w pełni podzielił dokonane w niej ustalenia. Biegli sądowi obowiązani są zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków i Sąd podzielił dokonane w nich ustalenia. Do opinii tej żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono wydając wyrok w trybie art. 148¹ kpc , uznając zaskarżoną decyzję za prawidłową (punkt I wyroku).

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) znajduje oparcie w art. 98 k.p.c w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych .